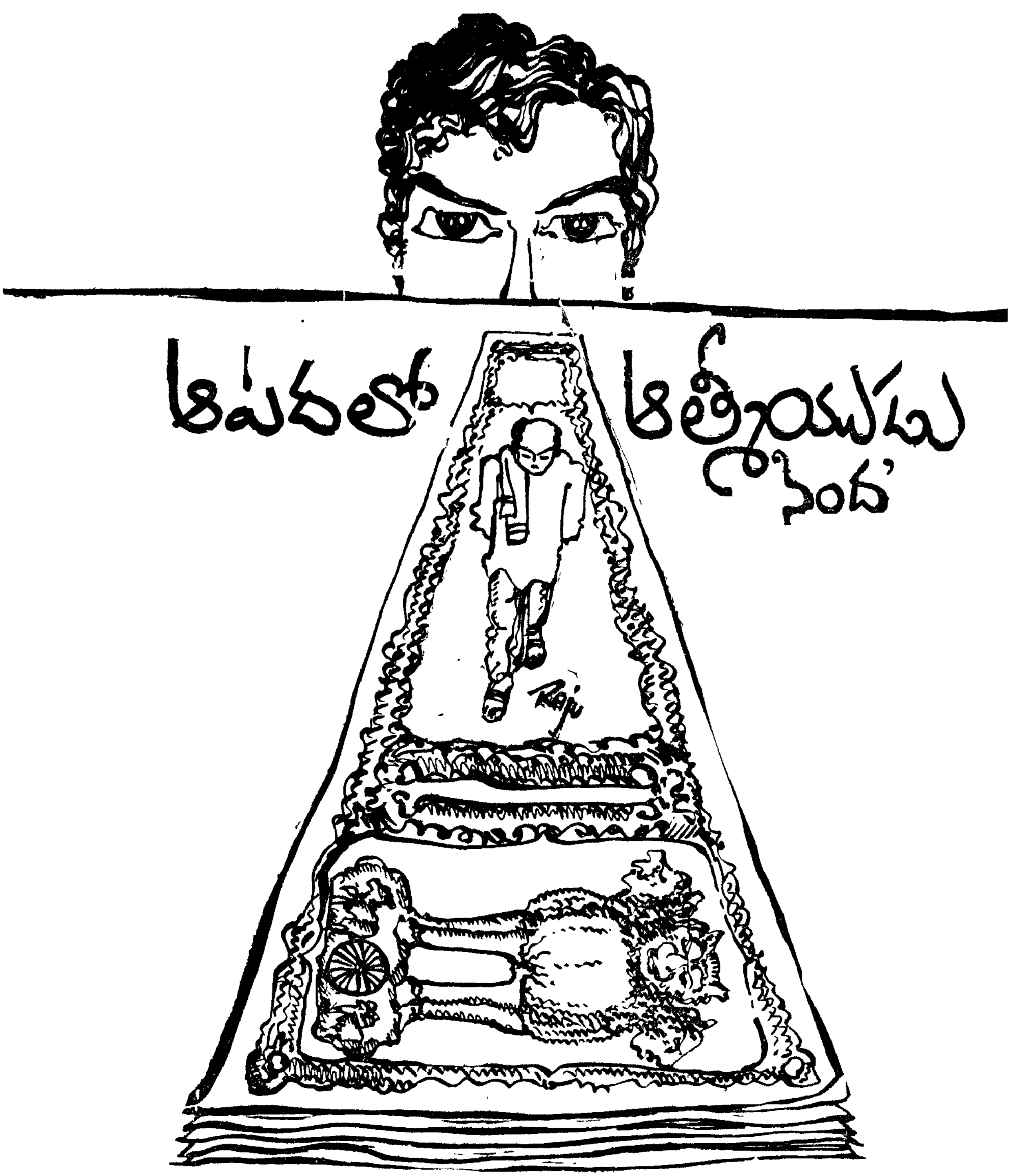

ఆపదలో ఆత్మీయుడు

నంద

ప్రాప్తభారాన్ని మోయక తప్పదన్నట్లుగా భూదేవిలా సహనం వహిస్తూ తారు రోడ్డు పై పోతున్నది ఆర్. టి. సి. బస్సు. పాపం కండక్టర్ కుస్తీ పట్లు పడుతున్నాడు ప్రయాణీకులతో. అరుస్తున్నాడు. విసుక్కుంటున్నాడు. డ్రైవర్ తనకేమి సంబంధం లేనట్లుగా పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా, సామాన్య ప్రజానీకం ఆకాశాన్ని అంటేవున్న ధరలను అందుకోలేక అల్లాడి ఆకులుమేస్తూ వుంటే, ఎయిర్ కండీషన్డ్ గదులలో నివసిస్తూ, ఇంపోర్టెడ్ ఏ. సి. కార్లలో ప్రయాణిస్తూ వినోదిస్తున్నవాడిలా, గమ్యస్థానం చేరాలనే పట్టుదల వున్న బాటసారిలా ఏకదీక్షతో ముందుకే చూస్తూ నడుపుతున్నాడు బస్సు.

"రాములోరిపురం" అంటూ గట్టిగా కేకవేసి చేతిలోని టికెట్స్ కీబంచ్‌తో స్తంభానికి గణగణమంటూ వాయించాడు

కండెక్టర్ తపోభంగము కల్గిన మహర్షిలా ఒక్కసారిగా పాదాన్ని బ్రేక్‌ను అదుగుకు తొక్కాడు భూకంపం వచ్చి భూమి అదిరి పడ్డట్టుగా మనుషులందరూ అటు నుండి ఇటు వైపోసారి, వెనుక సీట్లలోని వారిని ముందు సీట్లకు గుద్దుకునేలా చేసి ఏమీ తెలియ నట్లుగా ఆగిపోయింది. ప్రయాణీకులు తమకు తెలిసిన భాషలో ముద్దు ముద్దుగా దీవించారు డ్రైవర్‌ను.

ఆలస్యం అమృతం విషమని తెలిసినా, ఆ పెద్దలు చెప్పిన విధానమే ప్రధానం అన్న నానుడిని గుర్తుకు తెస్తున్నట్లుగా సీట్ల క్రిందకు తోసిన తనసామాన్లను తాపీగా లాక్కొని అన్నీ వున్నాయా లేదాని చెక్ చేసుకొని ఆర్. టి. సి. వారి సేవను కొనియాడుతూ దిగిపోయారు ప్రయాణీకులు.

బస్సు మరోకసారి ఘర్జించి సింహ రాజంలా జూలు విదుల్చుకొని కదిలింది ముందుకు ఇదంతా పరిశీలిస్తున్నాడు శేషగిరి సీటులో కూర్చుని. కిటికీ ప్రక్కనే తన సీటు అయినందువలన తలని బయటి వైపు తిప్పాడు. ఆ గ్రామం దాటుతున్నది బస్సు. పొలాలలో మనుషులు అలసట అనేది తెలియక కష్టపడుతున్నారు. బీడు పడిన పొలంలో పశువులను అదిలిస్తున్నాడు చినిమి దేళ్ళ కుర్రాడు. ఒక ఆవు పొలం వైపు వెళుతూంటే క్రిందికి జారిపోతున్న మాసిన నిక్కరును పైకి లాక్కుంటూ కర్ర చేతిలో పట్టుకొని తరుగెడుతున్నదృశ్యంకంటబడింది

శేషగిరి కళ్ళముందు మరో దృశ్యం మెదిలింది లీలగా. చెరువులోని నీళ్ళలో దిమ్మపై కూర్చొని సంతోషంతోఅరుస్తూ ముక్కులోనుండి కారుతున్న చీమిడిని చిడమ చేత్తో తుడుచుకొని ఆప్యాయంగా తడిసిన నిక్కరుకు తుడుచుకుంటూ సర్వప్రపంచాన్ని మరచిపోయి తోటి పిల్లలతో కలిసి కేరింతలు కొడుతున్నాడు.

బస్సు హారన్‌తో చెదిరిపోయిందా దృశ్యం. పెదవులపై అనుకోకుండా చిరు దరహాసం మెరిసి మాయమయ్యింది.

"ఏందయ్యో! వెల కూడా కాలేదు నాను అదే వూరికి పోయి. అప్పుడు రూపాయిపావలా తీసుకున్నారు. ఇప్పుడు నీవేందో రూపాయిన్నర అంటున్నావ్, నాతో రూపాయి పావలా తప్ప పైసా ఎక్కువలేదు. ఇప్పుడెక్కడ నుండి తెమ్మంటావ్."

తలతిప్పి మాటలు వినిపించిన వైపు చూశాడు శేషగిరి. ఓ ముప్ఫయి సంవత్సరాల స్త్రీ చంకలో రెండేళ్ళ పసిపాపను ఎత్తుకొని వుంది.

"చూడమ్మా! గవర్నమెంట్ రేట్లు పెంచింది. అంతేగాని నీ పావలా కొట్టేయాలనికాదు. నా చేతినుండి వేసుకుంటే నీలాంటి వాళ్ళు నలుగురు తగిలితే నా పని సరి. ముందు స్టేజీకే టికెట్ ఇస్తాను. అక్కడ దిగిపో" అన్నాడు కండక్టర్.

"మధ్యలో దిగిపొమ్మంటే ఎలాగయ్యా! ఆడముండని. అందులో పసిపిల్ల వుందాయె. ఈసారికి ఎలాగో అలా మావూరికాడి దింపు. నీకు పుణ్యముంటుంది" అందామె భయంగా అభ్యర్థనగా.

"అది కుదరదమ్మా! నేను నీపై జాలి చూపినా గౌర్నమెంటోళ్ళు నాపై దయ చూపరు... తేతే డబ్బులు..."

అంతా విన్న శేషగిరి జేబులో నుండి పావలా తీసి "కండెక్టర్! మిగిలిన డబ్బు నేనిస్తానుగాని ఆమె వూరికే టికెట్ ఇవ్వు" అంటూ డబ్బులిచ్చాడు కండెక్టర్‌కు టికెట్ చించి ఆమెకిచ్చి "ఇంకా ఎవరండి టికెట్. ఇంకా ఎవరు తీసుకోవాలి" అంటూముందుకు కదిలాడు.

శేషగిరి ఆలోచించసాగాడు.ఆ ఆలోచనల్లో గతం కళ ముందు నిలిచింది.

* * *

"రామయ్యా! నేను చెబుతున్నది అబద్ధం అంటావా! అవసరం అంటూ నాలుగు వేల రూపాయలు బాకీ తీసుకెళ్ళి రెండు వేలే అంటావా ఇప్పుడు? బాకీ పత్రం ఎవరితో నయినా చదివించు. ఇంత బ్రతుకు బ్రతికి ఇంటెనకాల చచ్చినట్లు నేనబద్ధం చెప్తానను కున్నావా?" అన్నాడు హుంకరిస్తూ భూషయ్య.

ఓ ప్రక్కగా చేతులు కట్టుకొని నిల్చున్నాడు దీనంగా రామయ్య. తండ్రి ప్రక్కనే నిలబడి చూస్తున్నాడు చిట్టిగాడు.

ఆనాడు నాకేం తెలియని పసి వయసు. భూషయ్యచేస్తున్న అన్యాయాల్ని అరికట్టడం తెలియని వాడిని. అందుకే తన తండ్రిని అమాయకుడినిచేసి మోసం చేశాడు. నాలుగు వేలకు పత్రం వ్రాసి చదువు రాని తన తండ్రితో వేలిముద్ర వేయించు కున్నాడు.

"అయ్యా! అంతమాట అనకండి. నేను తీసుకెళ్ళింది రెండువేలే కాని మీరు నాలుగు వేలని దబాయిస్తున్నారు. నాకేం అర్థం కావడంలేదు. మరోసారి పత్రం నాదో కాదో చూసి చెప్పండి" అన్నాడు రామయ్య.

"రామయ్యా! ఇది నీ పత్రమే. కావాలంటే ఎవరయినా చదువొచ్చిన వాళ్ళకు చూపిద్దాం ..." అంటూ వీధిలోకి వచ్చి చూశాడు. ప్రకాశం పంతులు వెళుతూ కనిపించాడు. "ఓ పంతులూ ... కాస్త ఇలా రండి" కేక వేసి పిలిచాడు. పంతులు వచ్చాక "పంతులూ ... ఈ పత్రం చదివి రామయ్యకు చెప్పండి" అని చేతికిచ్చాడు పత్రం. ప్రకాశం పత్రం అందుకొని చదివి "రామయ్యా! ఇందులో నీవు నాలుగు వేలు బాకీ తీసుకున్నట్లుగా వుంది" అని చెప్పాడు.

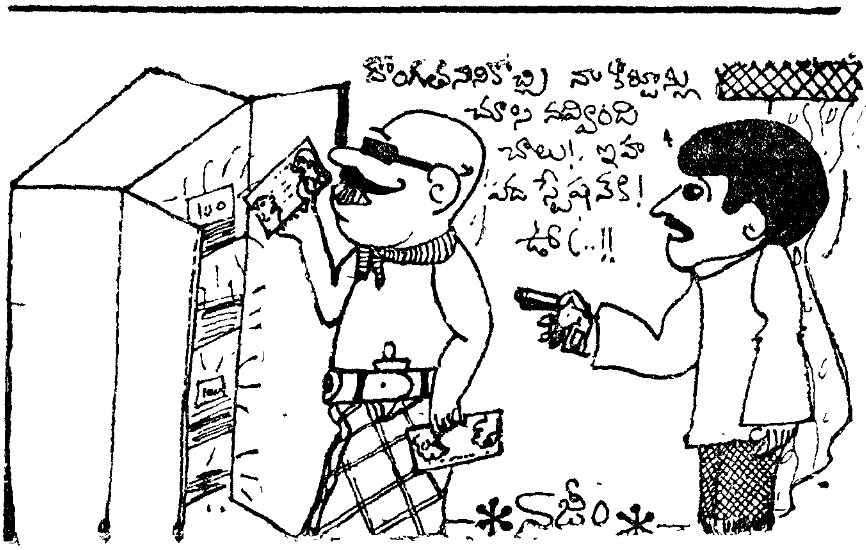

"అయ్యా పంతులు, ఇదంతా అన్యాయమయ్యా. మేము రెండు వేలు తీసుకున్నాము. నన్ను మోసం చేశాడు భూషయ్య. చదువు రానోడినని ఇంతపని చేయొచ్చునా! అయినా మీరేం చేస్తారు. ప్రతంలో వున్నట్లు కట్టక తప్పదు. అలాగే కానీయండి భూషయ్యగారు. మళ్ళా కనబడతా. రారా చిట్టి వెళదాము" అంటూ బయటికి నడిచాడు. రామయ్య వెంట పంతులు వీధిలోకి వచ్చాక "రామయ్యా! అప్పు తీసుకునేటప్పుడు ఎవరయినా చదువుకున్న వాళ్లను పిల్చుక పోకూడదు" అన్నాడు.

"నాకేం తెలుసండి పంతులు గారు. అయినా దేవుడు పెడపాలి గాని ఈడు పెడిపితే పెడతానా! ఏదో ఓ యేడు పంటలో నష్టం వచ్చిందని అనుకుంటాము" అన్నాడు రామయ్య.

ఆపదలో ఆత్మీయుడు

"రామయ్యా! ఈడు నీ కొడుకేగా?" అడిగాడు సందేహంగా చూస్తూ చిట్టిగాడి వైపు. 'ఆ చూపు ఈనాడు ఈ స్థితికి తెస్తుందని అనుకోలేదేనాడు.'

"అవునయ్యా! ఈ డొక్కడే..."

"బడికి పంపుతున్నావా?"

"లేదయ్యా! పసులు కాయడానికి పంపుతున్నా" అన్నాడు అమాయకంగా రామయ్య.

"రామయ్యా! వీడ్ని చదువు కోడానికి పంప కూడదూ."

"ఎందుకయ్యా! మాకు చదువులు. ఇంటి పనులు, పొలం పనులు చూసుకోడానికి ఎవరున్నారు. వీడొక్కడేగా కొడుకు. పెంచేను కొని నన్ను నేర్పితే చేతి కందివస్తాడు. దేవుడిచ్చిన భూమిని పండించుకుంటే చాలు. రెక్కలకష్టం వుంటే చాలు. మా బ్రతుకులు ఇలా సాగిపోతే చాలు" అన్నాడు రామయ్య. చిట్టి తండ్రి వంక, మాష్టరు వంకా తన విషయమే మాట్లాడుతూ వుంటే కుతూహలంగా చూస్తూ వింటున్నాడు.

ఆ సంభాషణ నా జీవితానికి బంగారు బాట అవుతుందని ఊహించలేదు ఆనాడు. నాన్నకు తన పనిలో విశ్వాసం, రెక్కల కష్టంపై ధైర్యం వుంది. ఒకడికి తలవంచే దేమిటి అన్నంత ధీమా వుంది. కాని మనిషికి ఏది ముఖ్యం అనేది తెలుసుకోక పగలు రాత్రి కష్టపడటం తెలుసు. కాని ఆలోచనాజ్ఞానం లేదు. అదే తెలిసి వుంటే ఆనాడా విధంగా మోసపోకపోను.

"రామయ్యా! నీవు చెప్పింది బాగానే

బ్రాంచీలు: 1) డా. వుళ్ళుక్కుస్ట్రీటు, తెనాలి Phone: 150.
2) 1-3-166 రాజామొదలియార్ స్ట్రీటు, కలాసిగూడా, సికింద్రాబాద్ Phone: 76160.

బళ్ళారి, గుంతకల్, విజయవాడ, ఒంగోలు, మద్రాసు, నంద్యాల, బరంపురం, కలకత్తా, జెంషెడ్‌పూర్, నాగ్‌పూర్‌లలో మా ఏజంట్లు కలరు.

వుంది కాని ఈ దినం ఓ సంగతి తెలుసు కున్నా?''

"ఏంటయ్యా, ఆ సంగతి?'' అమాయకంగా ప్రశ్నించిన రామయ్యను చూసి తనలో తానే జాలిపడ్డాడు ప్రకాశం.

"అంటే తెలుసుకోలేకపోయావన్నమాట. అదే నీకూ, చదువుకున్న వాడికీ వున్న భేదం. నీవు చదువుకోలేదు కాబట్టేగా రామయ్యా నిన్ను భూషయ్య మోసం చేసింది. నీవు చదువుకొని వుంటే ఈ పని జరిగేదా?'' అని అడుగుతున్న మాష్టారువంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు రామయ్య.

* * *

మాష్టారు మాటల్లో ఎంత నిజంవుందో ఆనాడు తెలుసుకోలేక పోయాను. ప్రక్క సీటులోని అతను టయిం అడిగాడు. వాచీ చూసుకొని బదులు చెప్పి సీటుకు ఆనుకొని కళ్లు మూసుకున్నాడు శేషగిరి.

* * *

"అవునయ్యాగారూ నేనాదినం రామయ్యా ఈడ వేలు బొట్టు వెయ్యి'' అంటే ఆడ వేలు బొట్టు వేసినాను కాగితంమీద. అదే ఈ దినం ఇంతపని చేసింది. చదువుకోకుంటె ఎంత నష్టమో ఇప్పుడు తెలుసుకున్నాను పంతులూ. చిట్టిగాడిని తప్పకుండా బడికి పంపుతాను. ఎలాగోలా పొలం పనులు చూసుకొంటాను. ఓ జీతగాడిని పెట్టుకుంటే పనులు జరిగిపోతాయి'' అన్నాడు రామయ్య.

"మంచిది రామయ్యా! నా మాటకు విలువిచ్చావు. సంతోషం. రేపు నీ కొడుకుని వెంటపెట్టుకొని బడికిరా'' అంటూ బడి దగ్గరవడంతో అటువైపు వెళ్ళాడు ప్రకాశం పంతులు.

* * *

ఒక్క కుదుపుతో ఆగింది బస్సు. తూలి ముందు సీటుకు కొట్టుకోబోయి చేయి అడ్డం పెట్టాడు శేషగిరి. కండెక్టర్ అరుస్తున్నాడు. "దిగండయ్యా...తొందరగా దిగండి... ఇంత ఆలస్యం చేస్తే ఎలా...? మీరు ఆగండయ్యా కాస్త. బస్సులోని వారు దిగని...'' అయినా అతని మాటలు వినేవారెవ్వరు. ప్రజా ప్రభుత్వం కదా మనదేశం. స్వతంత్రులం కదా మరి. అందుకే దిగేవారు దిగకుండా ఎక్కేవారు తోసుకొని మరీ ఎక్కుతున్నారు. నానా తంటాలు పడి ఎవరి మార్గంలో వారు చేరుకున్నాక బస్సు బయలు దేరింది.

టైం చూసుకున్నాడు శేషగిరి నాలుగయ్యింది. ఎండ వాడ్పు తగ్గింది కాస్త. 'ఇంకా గంట ప్రయాణం, తను చేరాల్సిన ఊరుకి' అనుకున్నాడు మనసులో

* * *

"ఒరే చిట్టి! పంతులుగారింటికెళదాం పదరా!'' అన్నాడు వెదురు బుట్టను భుజం మీది కెత్తుకుంటూ రామయ్య.

చిట్టిగాడ్ని బడిలో వేసేటప్పుడు ప్రకాశం పంతులుగారే ఆ పేరు బాగాలేదని శేషగిరి అని వ్రాయించాడు రిజిష్టర్‌లో. స్కూల్లో శేషగిరి అని పిలిచినా ఇంట్లో మాత్రం అమ్మా నాన్న 'చిట్టీ' అనే పిలుస్తారు.

"ఏం రామయ్యా! ఇలా వచ్చావు. ఏంటి భుజం మీద బుట్ట'' అని అడిగాడు.

"ఏం లేదయ్యా! పొలంలో పండినవి. మా ఇంటిది మీ ఇంట్లో ఇచ్చిరమ్మని బీరకాయలు, చిక్కుడు కాయలు పంపింది'' అంటూ వసారాలో పెట్టాడు బుట్టని.

"పంతులు! చిట్టిగాడు ఇంకా చదువుతానంటున్నాడు. ఈ వూర్లో చదువు అయిపోయింది గదా! నాకు పట్నంలో విషయాలు తెలియవు. నాకూ ఆడ్ని చదివించాలని వుంది. మీరు కాస్త ...'' ఆపాడు రామయ్య.

"రామయ్యా! మంచి నిర్ణయం తీసుకున్నావు. నీ బిడ్డడి భవిష్యత్‌ను చక్కగా తీర్చిదిద్దుకునే నీ ప్రయత్నానికి నా అండ ఎప్పుడూ ఉంటుంది. పట్నంలో ఇంటర్మీడియట్ చదవడానికి రెండేళ్లు పడుతుంది. మధ్యలో చదువు ఆపి వేయవద్దు అలాగయితేనే చదివించు'' అన్నారు మాష్టారు.

"అలాగేనయ్యా ఆడు ఎంత చదువుకుంటాను అంటే అంత చదివిస్తాను'' అన్నాడు.

"మరొక్క విషయమయ్యా! చిన్నప్పుడు మురికి పట్టిన గుడ్డల్లో చింపిరి జుత్తుతో చూడ్డానికే అసహ్యంగా వుండేవాడు. మీ చలువవల్ల నా బిడ్డ దొరబాబులా వున్నాడు. వీడ్ని ఇట్టాగే చూసుకోవాలని నా ఆశ. అందుకే ఆడ్ని ఎంతయినా చదివిస్తాను'' అన్నాడు సంబరపడిపోతు దృఢంగా రామయ్య.

* * *

ఆ దినం తండ్రి ముఖంలో వెలుగుతున్న ఆశను చూసి పట్టుదలగా చదువుకున్నాను. తండ్రి ఆశను నిలబెట్టి తండ్రి కోరికను తీర్చగలిగాను.

* * *

"అలాగే రామయ్యా! నీ ఆశ తప్పకుండా నెరవేర్చుతాడు శేషగిరి, చాలా చురుకైనవాడు. బుద్ధిమంతుడు. వాడి చదువు విషయం నేను చూసుకుంటానులే'' అన్నాడు ప్రకాశం పంతులు

* * *

"యెల్లయ్యపాలెం! యెల్లయ్యపాలెం'' అని కండక్టర్ కీ బంచ్‌తో స్తంభానికి ధనాధనా వాయిస్తూ అరిచిన అరుపుకు త్రుళ్లి పడి లేచాడు శేషగిరి. తాను దిగాల్సిన ఊరు

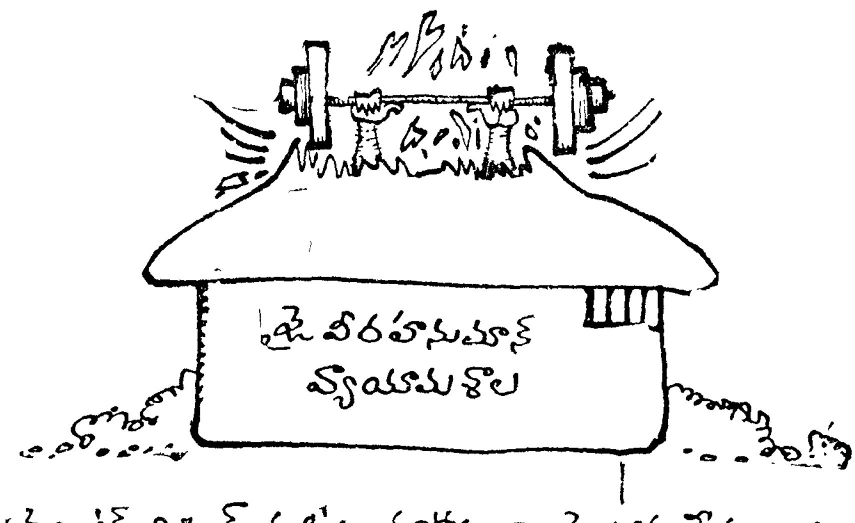

వెయిట్ లిఫ్టింగ్ మరీ అంత ఘోరంగా చెయ్యకూడదు గురూ.

ఇదేవని బ్యాగ్ చేతిలోకి తీసుకొని బస్సు దిగాడు. తల భారంగా వుంటే హోటల్ కెళ్ళి కాఫీకి ఆర్డరిచ్చాడు. టైం చూసుకున్నాడు. అయిదుంపావయ్యింది. కాఫీ త్రాగి బిల్లు చెల్లించి, బయటికి వచ్చాడు. జేబులో నుండి ఇన్‌లాండ్ లెటర్ తీసి ఫ్రమ్ అడ్రసు చూసుకొని మళ్ళీ ఉత్తరం జేబులో పెట్టుకొని బయలుదేరాడు.

ఓ ఇంటి ముందుకెళ్ళి తలుపు తట్టాడు శేషగిరి. కొద్దిసేపటికి తలుపు తెరుచుకొంది. ఎదురుగా ఓ పదేళ్ళ అమ్మాయి నిలబడి వుంది. గుండ్రటి ముఖం నిర్మలంగా స్వచ్ఛతకు మారుపేరు అన్నట్టుగా వుందా మ్మాయి. పదకొండేళ్ళ అమ్మాయి "అన్నయ్యా! అన్నయ్యా!" అంటూ ఆప్యాయంగా పిలిచే రూపం కళ్ళముందు క్షణం మెరిసి మాయమయింది.

"ఎవరు కావాలండీ?" అడిగిందామ్మాయి.

"నీ పేరు శాంత కదూ!" అడిగాడు శేషగిరి.

"అవును...ఇంతకు మీరెవరో చెప్పలేదు" అడిగింది సందేహంగా.

"నే నెవరో చెప్పుకో చూద్దాం..." చిరునవ్వు నవ్వుతూ అడిగాడు.

"ఎవరమ్మా శాంతీ?" లోపలి నుండి ఆడమనిషి గొంతు అడిగింది.

"అదే అడుగుతున్నానమ్మా..." అంటూ శేషగిరి మొహం వంక పరీక్షగా చూడసాగింది. మెల్లగా తన బాల్యం జ్ఞాపకానికొచ్చింది. అందులో మనుషులు ఒక్కొక్కరే కనిపించి

ఆపదలో ఆత్మీయుడు

మాయమవ్వసాగారు. చివరికి చిట్టి అన్నయ్య జ్ఞాపకం వచ్చాడు. సందేహం తీరిందన్నట్టుగా "మీరు శేషగిరి అన్నయ్య కదూ!" అంది.

"గుర్తుపట్టావన్నమాట. ఎలాగున్నావమ్మా" అడిగాడు.

"బాగున్నానన్నయ్యా... రా లోపలికి" అంటూ చేతిలో సంచి అందుకొని "అమ్మా నర్సాపురం శేషగిరి అన్నయ్య వచ్చాడు" అంటూ హాల్లోకినడిచింది శేషగిరి దొడ్లోకి వెళ్ళి కాళ్ళు ముఖం కడుక్కొని వచ్చాడు లోపలికి. శాంత అందించిన టవల్‌తో ముఖం తుడుచుకోసాగాడు. లోపలి నుండి శారదమ్మ వచ్చింది హాల్లోకి. నిలువెత్తు పెరిగిన శేషగిరిని చూసి వింత పడిగాడు అనుకొని "బాగున్నావా బాబూ. ఇంట్లో అమ్మా, నాన్నా బాగున్నారా" అడిగింది ఆప్యాయంగా.

"అందరూ బాగున్నారమ్మా! మాష్టారు ఎక్కడికి కెళ్ళారు" అడిగాడు.

"ఎవరు శారదా వచ్చినట్టున్నారు" అంటూ ప్రకాశంగారు చేతి సంచీతో హాల్లోకి వచ్చారు.

"నేను మాష్టారూ... శేషగిరిని" అన్నాడు.

"ఉత్తరం అందివుంటుందనుకుంటాను. బదులు ఉత్తరం కోసం ఎదురుచూస్తుంటే మనిషే వచ్చావన్నమాట. కూర్చో" అంటూ తానో కుర్చీలో కూర్చొని "ఇంటికాడ అందరూ బాగున్నారా శేషగిరి" అడిగాడు.

"క్షేమమే మాష్టారూ... మీరు మా వూరి నుండి వెళ్ళిపోయి ఆరేండ్లు కావస్తున్నది. మీరెక్కడ వున్నారో తెలియక పోయింది. మీరు వ్రాసిన వుత్తరం చూశాక మిమ్మల్ని చూద్దామని వచ్చాను" అన్నాడు శేషగిరి.

శారదమ్మ, శాంత వంటింటి వైపు వెళ్ళారు.

"శేషగిరీ! నీ చదువు ఎంతవరకొచ్చింది" అడిగాడు ప్రకాశం.

"క్రిందటేడే అగ్రికల్చర్ పూర్తి చేశాను మాష్టారూ. వుద్యోగాలు దొరకడంకష్టంగా వున్న రోజులలో ఎక్కడ వుద్యోగం దొరుకుతుందని, స్వంత వ్యవసాయం చేపట్టాను. నేను నేర్చిన వ్యవసాయ శిక్షణ ద్వారా ఆధునికపద్ధతులతో వ్యవసాయంచేస్తున్నాను. ఈ సంవత్సరం మంచి పంట పండింది మా వూర్లో. దానికి కారణం నా సలహాలు పాటించి మా వూరి వ్యవసాయదారులందరూ పంటలు పండించారు. మాజిల్లా కంతటికి రెండవ స్థానంలోకి వచ్చింది మా వూరు. ఈ కీర్తికి మీరే కారణం మాష్టారూ. అందుకే కృతజ్ఞత తెలుపుకుంటున్నాను" అన్నాడు ఆనందంగా శేషగిరి.

"మంచిది బాబూ! నేనుచెప్పిన చదువును సార్థకత చేసుకున్నావు. అదంతా నీ కృషి." తను నాటిన మొక్క ఎదిగి నలుగురికి వుపయోగ పడుతుండడం విని ఆనందంతో గర్వంతో హృదయం నిండిపోగా పలికారు ప్రకాశం పంతులు.

"మాష్టారూ! మీరిచ్చిన శిక్షణ వ్యర్థమవుతుందనుకున్నారా! లేదు మాష్టారూ. మీ నీడలో విద్యాబుద్ధులు నేర్చుకున్నవాడు ఎప్పుడూ చెడిపోడు. మట్టి పిసుక్కోవలసిన నాకు ఓ చక్కని మార్గం చూపించారు. నేను పెరిగినా వ్యవసాయం చేసేవాడిని. ఇప్పుడు చదువుకున్నా వ్యవసాయమే చేస్తున్నాను. కాని తేడా అంతా పాత పద్ధతులతో బొటాబొటీగా పండించుకొనే వాడిని. కాని ఈనాడు చదువుకున్న శిక్షణతో ఆధునిక పద్ధతులతో హెచ్చువుత్పత్తిని పెంచుతున్నాను. ఈ మార్పుకు కారణం మీరు మాష్టారూ... మీరు..." అన్నాడు వ్యథమైన కంఠంతో శేషగిరి. "మాష్టారూ... మీ లాంటి

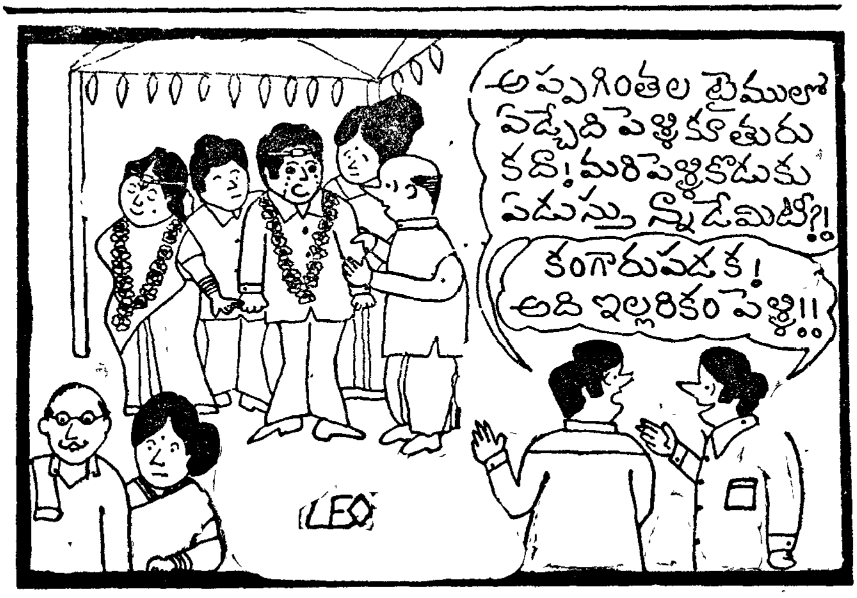

మాష్టర్ను ప్రతి స్కూల్లోనూ వుంటే దేశాభ్యున్నతి ఏనాడో సాధించి వుండేది. నాలో ఈ సంస్కారాన్ని, బుద్ధిని ప్రసాదించింది మీరు. మీకు ఏమి చేసినా ఋణం తీరిపోదు. చెయ్యెత్తి దండం పెట్టినా మీ యొక్క విద్యాదానానికి, సంస్కారదానానికి సాటికాదు మాష్టారూ... సాటికాదు'' అన్నాడు మళ్ళీ శేషగిరి.

"బాబూ శేషగిరి నీవు పొరపాటు పడుతున్నావు. నేర్చుకునే విద్యార్థిని బట్టి వుంటుంది అంతా. మాతో ఎంతోమంది విద్యార్థులు చదువుకుంటారు. అందులో వారి వారి కృషిని బట్టి కలెక్టర్ గాను, లాయర్ గాను, సిపాయిలుగాను, నిరుద్యోగులు గాను తయారవుతారు. మరికొందరు మూర్ఖులుగాను, సంఘ విద్రోహులుగానూ తయారవుతారు. అది వారి వారి కృషినిబట్టి నడుస్తుంటుంది. అంతేగాని మా గొప్పతనమేమీలేదు. నీలోకృషివుంది పైకొచ్చావు. మేము ఆశించేది మీరు గొప్ప వ్యక్తులు కావాలని, మేము నేర్పిన చదువుకు సార్థకత ఏర్పడాలనికోరుకుంటాము. ఫలానామాష్టారు గారి దగ్గర చదువుకున్నామని అంటే చాలు మాకు అదే గౌరవము. అంతకంటే మీ నుండి ఏదీ ఆశించము శేషగిరి.'' కాస్సేపు ఆగి మళ్ళీ చెప్పసాగాడు. "మీరుగొప్పవారయితే పొంగిపోతాం. దుష్టులుగాను, దౌర్భాగ్యులుగాను తయారైతే బాధ పడతాము. అంతకంటే మేమేం చెయ్యగలం చెప్పు శేషగిరి..."

మాష్టారు యొక్క మంచి మనసుకు శేషగిరి గుండెల నిండా భక్తిభావం నిండి పోయింది. మనసులోనే చేతులెత్తి దణ్ణం పెట్టుకున్నాడు.

"మాష్టారూ! మీరు మహోన్నతమైన మనుషులు. మీరు నలుగురిలో జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించడానికే ప్రయత్నిస్తారు గాని, జ్యోతి నుండి వచ్చే వెలుగును ఆశించరు. చీకటిలో వుండి పదిమందికి వెలుగును పంచడానికే ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇలాంటి మనస్సున్న మీ ముందు ఏ మనిషి ఉత్తముడు కాకపోతాడు. దేశానికి ఆయువు పట్టులైన యువతను సక్రమమైనమార్గంలో నడపడానికి మీ శక్తినెంతో ధారపోస్తున్నారు. ఇలాంటిమిమ్మల్ని ఈసమాజంగుర్తించడం లేదు. మీ బాగోగులను పట్టించుకోవడం లేదు. దేశానికి చీడపురుగుల లాంటి వ్యక్తులను, దేశాన్ని దోచుకొని నీతి వాక్యాలను వల్లించేవారిని ఆదరించి జేజేలు పలుకుతుంది సంఘం. మీ శక్తిని గుర్తించడం లేదు. అంతెందుకు మాష్టారూ మీ శక్తిని మీరే గుర్తించలేరు. పరోక్షంగా మీ శక్తినంతా ధారపోస్తున్న మహా పురుషులు మీరు మాష్టారూ...మహా పురుషులు.''

"బాబూ! నీకు నా పైవున్న గౌరవం అలా అనిపిస్తుంది. అంతే బాబూ! అంతే.''

"ఏమండీ... ! అబ్బాయి, మీరు చేతులు కడుక్కొని రండి టిఫెన్ తిందురు గాని'' పిలిచింది వంటింటిలో నుండి శారదమ్మ.

* * *

"ఏమండీ! వారేమన్నారు ?''

"ఏమంటారు శారదా ... వారికి కావలసినంత మనం ఇవ్వలేం ''

"ఎంతడిగారండీ... ?''

"పదైదువేలు అడిగారు శారదా...వున్నది పదివేలు– పెళ్ళి ఖర్చులకు సుమారుగా అయిదారు వేలయినా కావాలి. అంత డబ్బు ఎక్కడి నుండి తేవాలి ... ఈ సంబంధానికి నీళ్ళు వదులుకోవాల్సిందే తప్ప, ఆశపడ కూడదు. ఏదో అమ్మాయి రాత ఎలావుందో, అలా కానిద్దాం. మనకు తగిన సంబంధం చూసి ముడివేసేద్దాం. చాలా పొద్దుపోయింది. పడుకో'' అంటూ పడుం వాల్చాడు ప్రక్కమీద. శారదమ్మ ఓ నిట్టూర్పు విడిచి కళ్ళు మూసుకు పడుకుంది.

"మాష్టారూ నేను వెళ్ళొస్తాను. చెల్లాయికి పెళ్ళి ప్రయత్నాలేమయినా చేస్తున్నారా ?'' అడిగాడు సంచి భుజాన తగిలించుకుంటూ.

"ప్రయత్నిస్తున్నాము బాబూ! తగిన సంబంధం దొరకాలిగా'' అన్నాడు ప్రకాశం పంతులు. అవును మరి తన స్థితికి తగిన సంబంధం దొరకాలిగా. ముఖంలో నీలి నీడలు అలుముకున్నాయి. వాటిని బలవంతంగా అదిమిపెట్టి "మీ అమ్మా నాన్నను అడిగానని చెప్పు బాబూ! వెళ్ళిన వెంటనే వుత్తరం వ్రాయి.''

"అలాగే మాష్టారు. తప్పకుండా వ్రాస్తాను. అప్పుడప్పుడు ఉత్తరం వ్రాస్తుండండి. చెల్లాయి పెళ్ళికి తప్పకుండా పిలవండి మాష్టారు. వస్తానమ్మా, శాంతా వెళ్ళొస్తాను. ఈ సారి రావడం నీ పెళ్ళికే'' అన్నాడు శేషగిరి.

తెలుగులో అపురూపమైన
అంబడిపూడి పుస్తకాలు
అద్భుతాలను సాధించండి
విజయవంతంగా జీవించండి
మోహినీ శక్తి
చేతబడులు, పెట్టుడు మందులు, వశీకరణం, ఆకర్షణ, శక్తి, క్షుద్రశక్తి, దెయ్యాలు, భూతాల రహస్యాలు రూ.10/-
తాంత్రిక శక్తి - రూ. 10/-
ఆనందయోగం - రూ. 10/-
ఇతరుల ప్రయోగాన్ని ఎదుర్కోడానికి అద్భుతశక్తులు సాధించడం, మానసిక తనం రాకుండా, మహర్షులు ప్రయోగించి అనుసరించిన యోగరహస్యం!
కాలికట్టు తీయడానికి మాయ మంత్రాలు - రూ.4/-
హిప్నాటిజం రూ 5/-
హిప్నాటిజం ప్రయోగం రూ.10/-
హిప్నాటిజం సాధన - సమ్మోహన శక్తి ప్రయోగ రహస్యాలు - స్వంతంగా ప్రయోగించే విధానం
సంకల్పబలం-1వ భాగం 5/-రూ
సంకల్పబలం-2వ భాగం 10/-రూ
మీరూ మీ శక్తి — 10/-రూ
మానసిక శక్తుల సాధన, అద్భుత చిత్రవిచిత్ర ప్రయోగాలు
పిరమిడ్స్ శక్తి - రూ. 10/-
గుండీ, బల్ల, ఇల్లు, పిరమిడ్ ఆకారంలో చేసుకొని హాయిగా, సంతోషంగా వుండే శక్తిరహస్యం.
జెన్ విద్య - వెల: 10/- రూ
ఐ చింగ్ - వెల: 10/- రూ
టిబెటన్, చైనా మాంత్రిక సాధనలు-రహస్యాలు. రూ 110/- పంపినవారికి పుస్తకాలు రిజిష్టర్డు పోస్టులో పంపుతాము ముందుగా డబ్బు పంపాలి! వి.పి.పి. పద్ధతి లేదు
జలజ ప్రచురణలు, విజయవాడ-3

డా॥ పి. వి. కె. రావ్, B. A.,
వైద్యవిద్వాన్. వైద్యాచార్య, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్.

వివాహము గాయిందా వేయ
నవసరము లేదు. హస్త
ప్రయోగం, నరముల బల
హీనత, శీఘ్రస్ఖలనములకు
ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.
రావూస్ క్లినిక్,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి,
ఫోన్ : 700, 1010.

నూతన యవ్వనం పొందండి. సంతానవంతులుకండి! చర్మ వ్యాధులనుండి విముక్తులుకండి. హస్తప్రయోగమువలనకలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్రస్ఖలనము, అంగము చిన్నదగుట, అవసరకాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేకపోవుట, సమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స. పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు ప్రతి ఆదివారము భీమవరం షణ్ముఖ లాడ్జి నందు ఉ. 9 నుండి సా. 6-30 వరకు క్యాంపు కలదు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు
ఆయుర్వేద భిషక్
సెక్స్ అండ్ స్కిన్ స్పెషలిస్టు,
పొట్టిరోడ్డు, గుడివాడ 521301
ఫోన్స్: 522 & 540

ఆపదలో ఆత్మీయుడు

"పో అన్నయ్యా" అంది పిగ్గు ముంచుకు రాగా.

"అలాగే పోతానమ్మా! మళ్ళీ నిన్ను పంప డానికే వస్తాను" అంటూ కదిలాడు ముందుకు. వెళుతున్న శేషగిరిని కనుచూపు మేర వరకూ చూశారు ముగ్గురూ.

పోస్ట్‌మేన్ ఇచ్చిన పేపర్‌లో సంతకం పెట్టి రిజిష్టర్ కవరు అందుకొని ఓపెన్ చేశాడు. ఉత్తరం మడత విప్పాడు అందులో చెక్కు డ్రాఫ్టు కనిపించింది. ఆశ్చర్యంతో చూశాడు. పదివేలకుంది. ఆశ్చర్యం ఇంకా రెక్కువయ్యింది. ఉత్తరం చదవసాగాడు. ముగిశాక కళ్ళలో నీరు నిండుకొని అక్షరాలు అలుక్కుపోయినట్లనిపించాయి.

అప్పుడే అక్కడి కొచ్చిన శారదమ్మ "ఏమిటండీ కళ్ళల్లో కన్నీరు, ఎక్కడి నుండి ఉత్తరం. ఏం జరిగింది" అడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

పంచకొంగుతో నీళ్ళు తుడుచుకొని "కన్నీళ్ళు కావు శారదా ఆనంద బాష్పాలు. కొడుకులు లేరని, అమ్మాయి పెళ్ళి చేయగలమా అని బాధపడేవాళ్ళం. కాని ఆ కోరికను, బాధను పోగొట్టడానికి దేవుడు చిన్న పరీక్ష పెట్టాడు. ఈ ఉత్తరం చదువు నీకే తెలుస్తుంది" అని ఉత్తరం ఇచ్చాడు.

శారదమ్మ అందుకొని చదవసాగింది.

మహారాజరాజశ్రీ పూజ్యనీయులైన మాష్టారుగారికి, అమ్మగారికి, నమస్కారములతో వ్రాయునది. నేను క్షేమంగా వూరు చేరుకున్నాను ఇకపోతే చెక్కు మీరు చూసే వుంటారు. అందుకే ఈ ఉత్తరం మొత్తం చదివి ఓ అభిప్రాయానికి వస్తారని ఆశిస్తాను చెక్కు పంపడానికి కారణం వుంది. నేను ఆ రోజు రాత్రి క్రొత్త చోటు అయినందువలన నిద్ర పట్టక ప్రక్కమీద దొర్లుతుండగా మీరు మాట్లాడుకున్న మాటలు అప్రయత్నంగా నా చెవినబడ్డాయి. మీ బాధను అర్థంచేసుకున్నాను అప్పుడే నా సహాయాన్ని మీకు అందివ్వాలని అనుకున్నాను. కాని మీరు ఆత్మాభిమానం కలవారని తెలును నాకు. అందుకే వూరికి వచ్చి మాష్టారుగారి పేరున చెక్కు పంపాను. ఇక డబ్బు సంగతంటారా... దేవుడు మాకు కొంత ప్రసాదించి మరచిపోయాడు. ఆ డబ్బు కొంత విలువ వుంది. అది దేనికు వ్యర్థం కావాలి. నా ఈ స్థితికి కారకులైన మీకు సహాయపడడం నా కర్తవ్యంగా తలచి ఈ డబ్బు పంపుతున్నాను. ఈ విధంగా మీకు సహాయం చేయగలుగుతున్నందుకు నాకెంతో సంతోషంగా వుంది అమ్మానాన్నలకు చెప్పాను. వారుకూడా సంతోషంగా ఒప్పుకున్నారు.

మీకు కొడుకులు వుంటే ఆ బాధ్యత వారే వహించేవారు లేరు. మీరు నాకు తల్లి తండ్రి లాంటి వారు శాంత నా చెల్లెలు. అటువంటప్పుడు నేను చేసింది గొప్పని అనుకోను. అందుకే మీరు ఈ చెక్కును వాపసు పంపరని తెలుసు, శాంతకు నా దీవెనలు అందచేయండి పెళ్ళి శుభలేఖ పంపండి. ఇట్లు

మీ శిష్యుడు
శేషగిరి (చిట్టి)

"ఏమండీ! ఏం చేద్దామంటారు?" అడిగింది సందేహంగా.

"అదే ఆలోచించాను శారదా! ఈ పరిస్థితులలో డబ్బు అవసరం మన కెంతైనా వుంది డబ్బు సంపాదించలేము అమ్మాయి పెళ్ళి తగిన విధంగా చేయలేము డబ్బు తీసుకోడానికి అభిమానం అడ్డు వచ్చినా, ఆడపిల్లను కన్నందుకు అభిమానానికి పోతే అమ్మాయికి అన్యాయం చేసిన వాళ్ళం అవుతాము. అందుకే ఆత్మాభిమానాన్ని చంపుకోక తప్పదు ఇంతకంటే చేయగలిగింది లేదు పోస్టాఫీసుకెళ్ళి వస్తాను. సంబంధం ఖాయం చేయమని ఉత్తరం వ్రాస్తాను" అంటూ వీధిలోకివెళ్ళి పోయారు ప్రకాశం పంతులు మాష్టారు.

శాంత తలుపు ప్రక్కనే వుండి అంతా విని "తనకోసం అమ్మా నాన్న ఎంత బాధ పడుతున్నారు ఆడపిల్లగా ఎందుకుపుట్టాను, మగపిల్లవాడిగానైనా పుట్టి వుంటే కన్నవారికి చేతనయిన సహాయం చేసి వుండేదాన్ని. పెళ్ళి చేసుకుని ఒకరింటివాళ్ళను చేసి తన సుఖం తాను వెదుక్కుంటూ వెళ్ళిపోతుంది తను. ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు ఇంతకంటే ఇంకేం చేయగలను. "అన్నయ్యా" అని పిలిచినందుకు ఆ అనుబంధానికి శేషగిరి అన్నయ్య డబ్బు పంపి తల్లి తండ్రిని ఆదుకున్నాడు. రక్తసంబంధం లేకపోయినా ఎంత సాయం చేసాడు!?" అని మనసులోనే కృతజ్ఞతలు తెల్పుకొంది.